

WYOMING

I.

Krajina krytá ovčí houní
zlatistá rouna argonautů
alpaky z Kordilér sem přišlé
s odleskem skály z amarantu

šalvěje pouště hadí plevel
balvany dvakrát zkamenělé
v medvědích hřbetech do výklenků
s patinou lávy nedoznělé

poušť naklání se k řece Shoshone
vztahuje k vláze která zbyla
v ručnicích mračen touhu žízně
aby si tvář svou navlhčila

čas si tu lehá k odpočinku
a spěch tu vůbec neotálí
vítr se vzpíná ze soutěsek
a bičuje a hryže skály

Vlaky se řadí do výtopen
dýmají vůni síry a uhlí
v domě to vře a hoří
z oken
bělavá pára pentlí stuhly

V útrokách země ve sklepeních
šampaňské bouchá při banketu
na korku země vystřelené
je letopočet hvězdných světů

Hory jsou mocnost uzamčená
a život v žilách zkamenělý
Klíč který vzbudí heslo zámku
i živou vodou mrtvé zcelí

Vozové hradby horských pásem
na plástvech světla plástve stínů
zprava i zleva běží lasem
zkrocená cesta v serpentinu

Lysiny hor když nejsou skryté
pokryvkou sněhu na hřebenech
příčesky mraků jako vavříin
splývají horám po temenech

to všechno tady dává život
mocnosti která tušitelná
na stolci mesy bez všech zástěn
dýchá a hučí, zpívá, sténá...

Do živé mapy trav a lesů
zakreslí hory každý závan
co vřadí rozptyl mračných lodí
na vzdušných mořích do karavan

s nákladem vláhy pro prameny
koření vůně

mince olší...

Dál hory k horám v pásmech tíhnou
blíženci jatí do sousoší

II.

K nížinám večer sklání hlavu
však hned ji touha přímí zpět
nahlédnout horám v zákulisí
a prkna světa nevidět

Měřiči hor jsou přesýpací
hodiny ztuhlé na věky
hodiny těžká milénia
života vteřin průseky

Z čelenky hor když kámen spadne
nebe tam safír osadí
po noci jitro do růžova
zabarví proval přehrady

V strojovně země pnutá táhla
co zvedla celá pohoří
pak vypustila ze zdymadla
moře do jiných pomoří

Jak rychle v střele revoluce
je v kámen zapsán šnečí krok
tak v Božím chrámu evoluce
je milion let napřesrok

Terasy hor a pyramidy
nad vzdušným mořem pro chůzi
ještěří hřbety vykotlané
se změnou ostnů na družty

Volány časem vyžehlené
a bombé pater balustrád
archívy desek zasunuté
a každý krystal na svůj hřad

Po cestě starý bison stoupá
drahokam barvy achátu
jsou jeho oči
těžká hloubka
z níž čerpá taj svou podstatu

Země se náhle rozestoupí
do tepu vřelých pramenů
průduchy dýchá z tavné stoupy
oka má v slepém dohlednu

ať čirá nebo zakalená
jak srdce v míru zklidněná
po bouři tlaku vynesená
jsou v páře nově zrosená

Koráb sierry při měsíci
do něhož samum léta vál
do rozestlání svého lůžka
v podhůří pásem ztroskotal

Nejeden boj byl dobojován
srovnána skála s údolím
Když vítr pro ně hučí pavanne
hory si v srdci vymodlím

+ + +